

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΚΑΙ
ΚΤΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 10
ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ Φρ. Χρ. 10

Τιμή Φύλλου
5 λεπτά

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ
— ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ —

ΕΤΟΣ Α'. | ΑΘΗΝΑΙ, Πέμπτη 27 Φεβρουαρίου 1903 | ΓΡΑΦΕΙΑ : 'Οδός Οικονόμου αριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 17

ΑΠΟ ΤΗΝ "ΛΗΚΙΘΟΝ,"

Πρέπει να είσαι πιο γλυκιά κι από το φως ακόμα
των άστρων στ'α νερά καθρεφτισμένο,
Γι'α να σοφ'επω την χάρη σου με το δικό μου στόμα,
Ω "Ιον της 'Αθήνας μαγαμένο.

Και πρέπει ακόμα να πονώ σφοδρότερο από σένα,
που σε χτυπάει ή θύελλα κι'ό σάβας,
Γι'α να θωρώ στ'α φύλλα σου, που κλίνουν χλωμασμένα,
τ' άβυσσάτο του μαγισμού σου κάλλος.

ΠΕΤΡΟΣ ΖΗΤΟΥΝΙΑΤΗΣ

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΣΕ ΚΑΠΟΙΟ ΓΡΑΜΜΑ

ΞΕΣΚΕΠΑΖΕΙ πολλές και μεγάλες και φαρμα-
κερές αληθείες, πολύτιμη φίλε, το γράμμα
σου και γι' αυτό δεν το δημοσιεύω.

Όχι πώς φοβόμαστε να πάρουμε επάνω μας
την ευθύνην εκείνων που τόσο εύμορφα και τό-
σον ελεύθερα και με τόσο πόνο γράφεις. Όχι.
'Αλλά θέλουμε να τα κρατήσουμε για τον έαυ-
τόν μας. Δεν θέλουμε να το ρίξουμε σ' αν-
θρώπους που δεν θα τάκούσουν, σ' ανθρώπους
που θα γελάσουν μ' αυτό, σ' άπονευς και σ' ά-
καρδους ανθρώπους που μπορούν και να το βρί-
σουν ίσως.

Μή ρίπτετε τα άγια τοις κυσί και τοις
μαργαρίτας τοις χοίροις. Και τα λόγια σου
είνε άγια και ο πόνος σου μαργαριτάρι.

ΚΡΥΜΜΕΝΟ στην ψυχή μας, σ'α σε εικονο-
στάσι, θα μένη το γράμμα σου γιατί' είν'
ένωρίς ακόμη να δοθῇ στον κόσμο.

Σοφ' απαντούμε μόνο και σοφ' λέμε :

Ναι, έχεις δίκαιο. Για το λαό κανένας ά-
κόμη δεν εφρόντισε. Κανένας δεν επροσπάθησε

να τάνοιξη τ'α μάτια. Κανένας δεν εφιλοδόχησε
να τοφ'ερω της 'Αληθείας το 'Άγιον Φῶς.

Όλοι να τὸν αποστραβώσουν αγωνίζονται.
Και πρώτες εἰ εφημερίδες μας. Όχι γιατί δεν
τὸν αγαποῦν, αφού στήν πεντάρα του στηρίζου-
ν την επιτυχία τους. Όχι γιατί δεν θέ-
λουν να τάνοιξουν τ'α μάτια, αφού το άνοιγμα
τῶν ματιῶν του θ'άνε διπλό κέρδος, ὕλικόν και
ἠθικόν, γι' αὐτές. Όχι γιατί δεν έχουν την
δύναμιν γι' αὐτήν την μοναδική και την αλη-
θινή πατριωτική πράξι.

'Αλλά γιατί εἶνε φιλάρεσκοι. 'Αλλά γιατί
θέλουν να καθρεφτίζονται σ'α Νάρκισσοι στην
άρθρογραφική εὐμορφία τους. Γιατί επιμένουν
με πείσμα μυυλαρίσιο ναπειθύνονται σ' ὠρι-
σμένον κύκλον ανθρώπων που και χωρίς να-
κούσουν την πεφωτισμένην κ' εμβριθῆ γνώμη
τους για το κάθε τί, πολιτικό και κοινωνικό
μας ζήτημα, δεν παύουν να γίνωνται χειρότεροι.

ΟΧΙ—να μὴ γράφουν τάρθρα τους στην γλώσ-
σα του λαοῦ, για να μὴ θυμόνη ὁ κ. Μι-
στριώτης, για να μὴ χαρακτηρίζονται από
τοῦς κ.κ. καθαρολογίους ὡς μ α λ λ ι α ρ ε ς ,
για να μὴν ἐξεγείρεται ἡ πατριωτική αγανά-
κτησις της 'Ακαδημαϊκῆς νεολαίας.

Τέτοιαν μεγάλην θυσίαν δεν τοῦς την ζη-
τάει κανείς.

Νάφιερώνουν μιά κάθε μέρα στήλη, μιά
μονάχα στήλη, που να μπορῇ να την διαβάσῃ
κι' ὁ μανάβης, κι' ὁ χασάπης, κι' ὁ κτίστης
και κάθε άνθρωπος εργατικός το βράδυ, σ'α
τελειώνῃ την δουλειά του, και να φωτισθῇ.

Όταν πίνουν την πέννα στο χέρι για να
γράφουν την στήλη αὐτή, ἄς ξεχνοῦν πῶς ὁ
πάρχει κομμα κι' ἄς φοροῦν την μάσκα τοῦ
ἀμερολήπτου κριτοῦ. Κι' ἄς τὰ λέν τὰ πράγ-
ματα με ἁπλᾶ λόγια και με ἁπλᾶ νοήματα,
για να τὰ νοιώθουν εκείνοι που τὰ διαβάζουν,
για να τ'αγαποῦν, για να ὠφελοῦνται ἀπ' αὐτά.

Ἡ «'Ακρόπολις», ἡ ὁποία διευθύνεται ἀπὸ
τὸν κορυφαῖον 'Ελληνα δημοσιογράφον, τὸν
καινοτόμον και τὸν ριζοσπάστην, και ἡ «'Ε-
στία», ἡ χαϊδεμένη τῶν 'Αθηνῶν εφημερίς,

και το «Νέον 'Αστὺ» με την ἀριστοκρατικο-
τάτων του ψυχὴν και οἱ «Καιροί» με τὸν 'Α-
μερικανικώτατον Βουτσίνα, και οἱ τόσες ἄλλες
ἀκόμη 'Αθηναϊκῆς εφημερίδες δεν θὰ θελήτουν
νάφιερώσουν την στήλην αὐτήν στον λαόν;

Νομίζουν πῶς ὁ λαός, εἰταν βρίσκη να δια-
βάξῃ μιά στήλη που την έννοει, δεν θ'αγαπή-
σῃ την εφημερίδα και δεν θ'άρχιστῃ να διαβάξῃ
σιγά σιγά και τὰλλα και να μορφώνεται, χω-
ρὶς να το καταλαβαίνει και χωρὶς να κουρά-
ζεται ;

ΒΑΛΤΕ κάτω όλες τις σημερινές εφημερίδες
κ' ἐξετάστε τάρθρα τους. Την γλώσσα ἀφῆ-
στε την κατὰ μέρος, το νόημα μόνον, τὸν τρό-
πον της ἐκφράσεως, την ψυχὴ τους.

Σεις τὰ καταλαβαίνετε. Μὰ δεν πρόκειται
να τὰ καταλάβετε σεις, που ἔμπορεῖτε να σκε-
φῃτε ὁρθά χωρὶς να σ'ας ποδηγετήσῃ ὁ ἀρθρο-
γράφος της μῆς και της ἄλλης εφημερίδος.
Πρόκειται να τὰ καταλάβῃ ὁ λαός. Αὐτὸς ἔχει
ἀνάγκην να φωτισθῇ, αὐτὸς ἔχει ἀνάγκην μπου-
σουλα για να ξέρῃ πῶς τὸν κυβερνοῦν, πῶς τὸν
γδύνουν, πῶς τὸν ἀπατοῦν και πῶς πρέπει να
ψηφίσῃ αὔριον.

Και τὸν λαὸν τὸν ἀφήνουν ἀφώτιστον.
Κακὸ τοῦ κεφαλιοῦ τους κάνουν. Γιατί ὁ λαός
εἶνε το ὀλιγότερον εὐτυχῶς σάπιο που εἰμεινε
ἀκόμη στον τόπο μας. Γιατί ἀπὸ τὸν λαὸν θὰ
ζητήσουμε να μᾶς βοηθήσῃ αὔριον μεθαύριον,
εἰταν το μαχαίρι φθάσῃ πειά στο κόκκαλο και
εἰταν ζητήσουμε τριγύρω μας τίποτε ἀγνὸν και
ἀμελυντον που να στηρίζουμε ἐπάνω του αὐτήν
την ὑπαρξίν μας.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

Η ΖΩΗ ΠΟΥ ΠΕΡΝΑΕΙ.

Ο ΚΕΡΑΤΙΟΣ

Ἡ σκηνὴ εἰς μίαν γέφυραν τῆς Κωνσταντινου-
πόλεως ἀπὸ τὴν ὁποίαν φαίνεται μακρὰν, στὸ βά-
θος, ὁ Κεράτιος κόλπος.

Ψυχὰ καλλιτεχνικὰ κι' οἱ δύο. Ἐκεῖνος εἰλεῦ-